

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	2310010337
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2310010337.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému O. V. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2014 v Bratislave dovolanie obvineného O. V. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom Alžbetínske námestie č. 1203 v Dunajskej Strede, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. júna 2013 sp. zn. 6 To 8/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. novembra 2012 sp. zn. 1 T 95/2010 bol obvinený O. V. uznaný za vinného

v bode 1) z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,
v bode 2) z pokusu prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1 Tr. zák.,
v bodoch 3) až 6) z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a
v bode 7) z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) dňa 5. júna 2009 v obci Pataš, okres Dunajská Streda, pod zámienkou predaja osobného motorového vozidla značky Peugeot 307, ev. č. DS 203 CY, VIN VF33ERHYB83695978, ktorého bol vlastníkom, ako aj držiteľom, vylákal od kupujúceho I. I. finančnú hotovosť ako kúpnu cenu v sume 3.400,- Eur, po prevzatí uvedenej sumy a podpísaní kúpnopredajnej zmluvy a splnomocnenia k vykonaniu zmeny v evidencii na Dopravnom inšpektoráte PZ vozidlo kupujúcemu do dohodnutej doby ani po viacerých výzvach neodovzdal a kúpnu sumu taktiež nevrátil, čím I. I. spôsobil škodu vo výške 3.400,- Eur,

2) dňa 31. mája 2009 v čase okolo 20.45 hodine v Dunajskej Strede na ulici B. Bartóka č. 788 v herni zvanej Imperial club patriacej spoločnosti A.M.AXON spol. s r.o. so sídlom Kopčianska č. 16, Bratislava po sfaľovaní fotokópie výherného tiketu v hodnote 489,- Eur použil ho ako pravý tiket v úmysle vybrať výhru vo výške 489,- Eur, pričom kuriérom pri pokladni bolo zistené, že sa jedná o

falzifikát,

3) od presne nezisteného dňa v mesiaci máj 2007 do 18.02.2008 v obci Y. F., okres Dunajská Streda v rodinnom dome č. XXX pod zámienkou odbremenenia rodinného domu od záložného práva s následným jeho predajom vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda, ktorého majiteľom mal byť Z. O. z X. U., postupne po rôznych čiastkach vylákal od B. I. a I. I. finančné prostriedky v celkovej výške 600.000,- Sk (19.916,35,- Eur), ktoré sa zaviazal vrátiť najneskôr do 03.03.2008, čo však neuskutočnil, takto získané finančné prostriedky nevrátil a použil ich na vlastné účely,

4) od 13.08.2007 do 19.12.2007 v obci Y. X., okres Dunajská Streda v rodinnom dome na G. ulici č. XX pod zámienku odbremenenia rodinného domu spod záložného práva s následným jeho predajom vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda, ktorého majiteľom mal byť Z. O. z X. U., postupne po rôznych čiastkach vylákal cez B. I. finančné prostriedky od V. N. v celkovej výške 162.100,-Sk (5.377,41 Eur), ktoré sa zaviazal vrátiť najneskôr do konca roka 2007, čo však neuskutočnil, takto získané finančné prostriedky nevrátil, použil ich pre vlastné účely, čím V. N. uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 162.100,- Sk (5.377,41 Eur),

5) dňa 20.04.2007 v Y. F. na E. trhu č. XXX/XX v mieste trvalého bydliska MUDr. W. V. pod zámienkou dodania rôznych elektronických spotrebičov prevzal od neho finančnú hotovosť vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 Eur), avšak dohodnuté elektronické spotrebiče po uplynutí jedného mesiaca nedodal, prevzatú finančnú hotovosť nevrátil, tú použil pre svoju vlastnú potrebu, čím MUDr. W. V. uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 Eur) podľa príjmového pokladničného dokladu,

6) dňa 06.05.2007 v Y. F. na E. trhu č. XXX/XX v mieste trvalého bydliska MUDr. W. V. pod zámienkou vybavenia si úveru pre svoju osobu a z takto získaných finančných prostriedkov dodania už zo dňa 20.04.2007 dohodnutých rôznych elektronických spotrebičov vylákal od MUDr. W. V. finančnú hotovosť vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur), avšak dohodnuté elektronické spotrebiče nedodal, prevzatú finančnú hotovosť napriek výzvam nevrátil, tú použil pre svoju vlastnú potrebu, čím MUDr. W. V. uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur),

7) dňa 20.03.2007 vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda v predajni Merkúr na Komárňanskej ul. č. 158, po predložení svojich osobných dokladov a uvedenia falošných údajov o zamestnávateľovi uzatvoril úverovú zmluvu č. 3703153138 so spoločnosťou Home Credit, a.s., Winterova č. 7, Piešťany, IČO: 36234176, na základe čoho mu bol financovaný nákup 1 ks televízoru značky Philips typu 32PF5331 v hodnote 29.990,- Sk (995,49 Eur), pričom v predajni zaplatil akontáciu vo výške 5.998,- Sk (199,10 Eur) a poskytnutý úver vo výške 23.992,- Sk (796,39 Eur) sa zmluvou zaviazal splatiť mesačnými splátkami vo výške 2.526,- Sk (83,85 Eur) po dobu 12 mesiacov, ktoré splátky neuhrádzal do 28.05.2008 a spoločnosti Home Credit, a.s., Winterova č. 7, Piešťany spôsobil škodu vo výške 30.312,- Sk (1.006,17 Eur).

Za to mu okresný súd uložil za skutky uvedené v bodoch 1) a 2) podľa § 221 ods. 2, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Poškodeného I. I. s násrokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Za skutky uvedené v bodoch 3) až 7) uložil obvinenému podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 7, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp.

zn. 2 T 199/2007 zo 6. februára 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. februára 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť uhradiť škodu poškodenému MUDr. W. V. vo výške 3.651,33 Eur a poškodeným B. I. a I. I. škodu v celkovej výške 19.916,35 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených V. N. a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. v Piešťanoch s nárokmi na náhradu škody okresný súd odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodení B. I. a I. I. boli so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania obvineného O. V. rozhodol vo veci Krajský súd v Trnave rozsudkom z 13. júna 2013 sp. zn. 6 To 8/2013 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ d/, e/ Tr. por. zrušil vyššie citovaný rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k bodom 3) až 7) rozsudku okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. na nezmenenom skutkovom základe v bodoch 3) až 7) rozsudku okresného súdu uložil obvinenému O. V. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd skutkové zistenia prvostupňového súdu vo všetkých bodoch nespochybnil, stotožnil sa s nimi a rovnako aj s právnou kvalifikáciou skutkov. Doplnil však dokazovanie prečítaním aktuálneho odpisu z registra trestov obvineného O. V. a príslušného spisového materiálu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 2 T 199/2007, pričom zistil, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 5. novembra 2012 v označenej trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda sa zo zákona osvedčil, a preto krajský súd s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák. súhrnný trest obvinenému neuložil, lebo ustanovenie o súhrnnom trest sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trnave podal obvinený O. V. prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré vymedzil dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ a písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvinený odôvodnil v podstate tak, že vo vzťahu k bodu 1) rozsudku uvádzal, že k odovzdaniu vozidla poškodenému došlo z dôvodu zábezpeky v prospech E. X. a nie predaja vozidla I. I.. Na kúpnopredajnú zmluvu, ktorú formálne požadoval X., bolo uvedené meno I. len z dôvodu, že X. nemal platný občiansky preukaz a keďže neprevzal od I. peniaze, neodovzdal mu ani vozidlo.

Vo vzťahu k bodu 2) rozsudku uviedol, že sa v kritickom čase v herni nenachádzal a falošný tiket nepoužil, namietol tiež právnú kvalifikáciu a posúdenie trestného činu, nakoľko pokusom nemohla byť spôsobená škoda, ktorá bola zarátaná do celkovej škody. Preto súd pochybil pri použití hmotnoprávného ustanovenia a trest uložil mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Tiež uvádzal, že nebolo preukázané spáchanie skutku, a obhajoba obvineného bola potvrdená výpoveďou svedka M..

K bodu 3) rozsudku obvinený vyslovil názor, že sa súd nevyrovnal zákonným spôsobom s dôkazmi ohľadom spôsobenej škody, napriek vážnym rozporom vo výpovediach poškodených, ktorí nevedeli jednoznačne určiť výšku spôsobenej škody, pričom z rozsudku nevyplýva, akým spôsobom súd určil výšku spôsobenej škody, pričom súd neoveril ani pravosť zmluvy o pôžičke.

K bodu 4) rozsudku obvinený namietal, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané súdom zákonným spôsobom, keďže poškodená V. N. potvrdila jeho obhajobu tým, že uviedla, že ho nepozná a nikdy mu neodovzdala finančnú hotovosť.

Čo sa týka bodu 5) rozsudku, obvinený namietal, že súd si neoveril pravosť príjmového dokladu, ktorý

predložil poškodený.

V bode 6) rozsudku bola podľa obvineného preukázaná vina iba výpoveďou poškodeného a žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by svedčili o jeho vine vo veci neboli produkované a rozhodnutie súdu je tak aj v tomto bode založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom zákonným spôsobom vykonané.

K bodu 7) rozsudku obvinený uviedol, že súd pri ustálení výšky spôsobenej škody nezohľadnil zaplatenú akontáciu vo výške 5.998,- Sk ani ďalšiu čiastkovú úhradu vo výške 25.000,- Sk.

Vzhľadom na tieto skutočnosti výška škody v bodoch 2) až 7) nepresahuje výšku 26.600,- Eur, teda značnú škodu a pokiaľ ide o skutkové zistenia v bodoch 3) až 6) rozsudku postačovali, podľa obvineného, súdu dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Rozhodnutia oboch súdov považuje obvinený za nezákonné aj preto, lebo ako rozhodnutia prvostupňového, tak aj odvolacieho súdu obsahujú dva tresty, pričom z povahy uložených trestov vyplýva, že ide o úhrnný a súhrnný trest.

Poukázal na to, že z dôvodu nesprávnej právnej kvalifikácie skutkov bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá skutočnosť je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku.

Keďže podľa obvineného je rozsudok Krajského súdu v Trnave založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu, z toho dôvodu bol aj trest odňatia slobody uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ďalej je podľa neho rozhodnutie súdu založené aj na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, preto obvinený navrhol rozhodnúť tak, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trnave a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného a následne na to zrušiť ako napadnutý rozsudok, tak aj rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 1 T 95/2010 zo dňa 5. novembra 2012 ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Galanta prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Galante a uviedla v ňom, že škoda, ktorú obvinený spôsobil bola stanovená správne a došlo aj k zákonnej kvalifikácii skutkov. Všetky dôkazy boli podľa nej vykonané zákonným spôsobom, obvinený mal po celý čas konania svojho obhajcu, pričom neboli vznesené žiadne námietky nezákonnosti vykonávania dôkazov. Táto okolnosť nebola uvádzaná ani v odvolaniach obvineného a obvinený ani v dovolaní neuviedol žiadny konkrétny dôvod, v čom mala spočívať nezákonnosť vykonávania dôkazov. Okolnosti uvádzané obvineným k bodu 4) a 6) rozsudku sú hodnotením dôkazov, ale nepoukazujú na konkrétnu nezákonnosť. Preto podľa prokurátorky absencie dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Ďalšie námietky sa týkali skutkových zistení a na tie nemôže dovolací súd prihliadať. V danom prípade nejde o dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo nejde o nesprávne posúdenie zisteného skutkového stavu, ani o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Neobstoí, podľa prokurátorky, ani tvrdenie obvineného o dôvodoch dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., lebo právna kvalifikácia skutkov bola správna a obvinenému bol uložený zákonný trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Preto prokurátorka navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného O. V. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr.

por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., najvyšší súd zisťuje, že obvinený neuvádza konkrétne procesné pochybenia, ku ktorým malo dôjsť pri vykonávaní dôkazov. V tej súvislosti je nutné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Na toto správne poukazuje vo svojom vyjadrení k dovolaniu prokurátorka okresnej prokuratúry. Obvinený v rámci odvolacieho konania nič nenamietal k nezákonnosti dôkazov a najvyšší súd ani nezisťuje, že by niektorý dôkaz bol vykonaný nezákonne. To, že podľa názoru obvineného by bolo treba ešte niektoré dôkazy preverovať alebo vykonávať ďalšie, je otázkou jeho postoja k dokazovaniu ale neznamená ich nezákonnosť.

K dovolaciemu dôvodu uvádzanému v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je nutné zdôrazniť, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, ako na to správne poukázala vo svojom vyjadrení k dovolaniu prokurátorka okresnej prokuratúry.

Podstata argumentov dovolania obvineného a aj jeho námietky vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutkov spočíva v tom, že inak hodnotí dôkazy než súd a na základe svojho hodnotenia robí iné skutkové závery, ktoré sa majú odraziť v inej právnej kvalifikácii. Takýto postup nie je možný. Dovolací súd musí akceptovať tie skutkové závery, a to aj vo vzťahu k výške škody, ktorá je potom kvalifikačným znakom trestného činu, ktoré urobil prvostupňový súd a ktoré nijako nezmenil krajský súd, ale sa s nimi stotožnil, rovnako tak aj s právnou kvalifikáciou zistených skutkov. Z pohľadu právnej kvalifikácie skutkov nedošlo, podľa zistenia najvyššieho súdu, k žiadnemu pochybeniu v rozhodnutiach súdov nižšej inštancie.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. možno uplatniť len ak došlo k uloženiu trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo k uloženiu takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

K takej situácii v predmetnom prípade nedošlo aj napriek tomu, že obvinenému boli uložené v skutočnosti dva úhrnné tresty, jeden úhrnný trest uložený okresným súdom za skutky pod bodmi 1) a 2) rozsudku okresného súdu a druhý uložený krajským súdom za skutky pod bodmi 3) až 7). Trest bol aj tak uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Námietka obvineného, že v zmysle Trestného zákona neobstoja popri sebe dva tresty, nie je správna. Pokiaľ by nebolo došlo zo zákona k zahľadaniu predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Dunajská Streda, postup, ktorý zvolil okresný súd by bol úplne správny. Potom by obstáli popri sebe ako úhrnný tak aj súhrnný trest. Keď však krajský súd, po doplnení dokazovania, zistil, že predchádzajúce odsúdenie, vzhľadom na zákonnú fikciu zahľadania odsúdenia, nemožno brať do úvahy, bola správna

jeho úvaha, že nemožno uložiť obvinenému aj súhrnný trest. Mal však obvinenému uložiť jeden úhrnný trest za všetky trestné činy, teda i za tie v bodoch 1) a 2), o ktorých rozhodol samostatným trestom okresný súd, i za tie v bodoch 3) až 7) rozsudku okresného súdu. Pokiaľ sa nedotkol výroku o vine rozsudku okresného súdu, pri zmenených zistených okolnostiach dotýkajúcich sa trestu, mal zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o trestu a rozhodnúť o ňom sám uložením jedného úhrnného trestu.

Napriek tejto skutočnosti bolo treba prihliadať na to, že v skutočnosti obvinenému boli dva úhrnné tresty uložené spolu v menšej výmere, než pôvodne rozhodol okresný súd uložením úhrnného a súhrnného trestu, teda aj keď by z hľadiska ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bolo možné konštatovať nesprávnosť použitia hmotnoprávných ustanovení pri ukladaní trestu, toto zásadným spôsobom neovplyvnilo postavenie obvineného.

V tej súvislosti najvyšší súd upriamuje pozornosť na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Preto nebolo možné tento dovolací dôvod uplatniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Keďže v posudzovanej veci dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ a i/ Tr. por. nie sú naplnené, preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného O. V. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.